

Notulen

***van het verhandelde in de
vergadering van provinciale staten
van Utrecht***

gehouden op 13 januari 2003

Notulen

***van het verhandelde in de
vergadering van provinciale staten
van Utrecht***

gehouden op 13 januari 2003

Naamlijst

van de leden van provinciale staten van Utrecht

Vergadering 13 januari 2003

mr. B. Staal, voorzitter

drs. H.H. Sietsma, griffier

mevr. mr. C.T. Begemann, Amersfoort
G. van den Berg, Veenendaal
J.G.P. van Bergen, Wijk bij Duurstede
drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal
J. Binnekamp, IJsselstein
mevr. M.J.E. Bloemendaal-Stinkens, Bunschoten-Spakenburg
drs. J. Boersma, Bunnik
mevr. drs. F. Bont, Utrecht
mevr. mr. M.L.A.A. de Bont-de Krom, Nieuwegein
drs. A. Boone, Amersfoort
mevr. J. Bosch-Eldering, Houten
H.H. van den Broek, Westbroek
mevr. drs. M.S. Brouwer, Amersfoort
mevr. C.A. Buursema-Kassel, Nieuwegein
J.L.M.M. Damen, Leersum
J. Dekker, Mijdrecht
K.M.J. Dircksens, Baarn
drs. A.J. Ditewig, Bilthoven
drs. A.M. Doelwijt, Veenendaal
mevr. A.A. Ewoldt-Snijders, Wijk bij Duurstede
mevr. drs. N. Fotinos, Vleuten de Meern
M. van de Groep, Bunschoten
mevr. M. Haak-Griffioen, Soest
H. Hooijer, Amersfoort
C.W. Ijsbrandij, Hollandsche Rading
P.F.C. Jansen, Utrecht
mevr. W.J. de Jongh, Wijk bij Duurstede
E. Jongsma, Kamerik
mevr. mr. M.N. Kallen-Morren, Zeist
mevr. mr. J.G.J. Kamp, Breukelen
mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal
J.F.M. Kloppenborg, Utrecht
mevr. drs. C.G. Knaap, Utrecht
mevr. M.H.M. Knipscheer, Utrecht
M. van der Kolk, Utrecht
mevr. J.C. Kramer, Bunschoten
M.F. van Leeuwen, Maartensdijk
dr. B. Levering, Montfoort

drs. J.P.J. Lokker, Soest
M.J. Monrooij, Nieuwegein
drs. M. Odijk, Utrecht
C.G.J. van den Oosten, Maarssen
mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden
J.Ph. Overbeek, Utrecht
mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht
drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht
mevr. drs. N. Rambocus, Utrecht
jhr. J.S. de Ranitz, Baarn
mevr. A.H. Raven, Utrecht
mr. S.D. Renzema, Zeist
mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht
drs. P.J.M. Rombouts, Maarssen
ir. J.S. Rüter, Utrecht
ir. M.W. van de Sande, Soest
mevr. drs. R.C.M. Stadhouders, Bilthoven
dr. J. Streng, Mijdrecht
drs. G.H. Terpstra, Utrecht
drs. P. Wagenaar, Bilthoven
D. van der Wilt, Mijdrecht
W.H.A. Winter, Nieuwegein
mevr. Th. de Wit, Utrecht
ir. B.A. Witteman, Kockengen
mevr. N.C. Wuurman, Utrecht

Leden van gedeputeerde staten

J.G.P. van Bergen, Wijk bij Duurstede
mevr. mr. M.N. Kallen-Morren, Zeist
mevr. mr. J.G.J. Kamp, Breukelen
drs. J.P.J. Lokker, Soest
drs. P.J.M. Rombouts, Maarssen
dr. J. Streng, Mijdrecht

Bladwijzer

op de notulen van provinciale staten van Utrecht

Vergadering 13 januari 2003

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
BESTUUR EN MIDDELEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 17 december 2002 dienst/sector CS, nummer 2002CGC000526i tot invoering van het BTW-compensatiefonds Daartoe besloten	20	PS2003BEM01
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 3 december 2002 dienst/sector WEB/WBT, nummer 2002WEB001852i, tot vaststelling van de opheffing van de Gemeenschappelijke Regeling Regio Randstand. Daartoe besloten	20	PS2003BEM02
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 10 december 2002 dienst/sector PSD/PPD, nummer 2002PSD000311i, om in te stemmen met de wijziging van de Verordening rechtspositie Staten- en commissieleden. Daartoe besloten	20	PS2003BEM05
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 10 december 2002, dienst/sector CS, nummer 2002CGC000520i, tot vaststelling van de eerste wijziging van de begroting 2003. Daartoe besloten	32	PS2003BEM03
CULTUUR EN ECONOMIE		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 november 2002 dienst/sector REG/RRE, nummer 2002REG02709i, tot het instellen van een voorziening "Recreatieve fietsverbindingen" Daartoe besloten	21	PS2003CEE01

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
RUIMTE EN GROEN		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 26 november 2002 dienst/sector REG/RER, nummer 2002REG002717i, tot aanpassing Hoofdstuk I van de Verordening bescherming Natuur en Landschap Daartoe besloten	20 en 21	PS2003REG01
STATEN		
Ingekomen stukken	13	
Vragenhalfuurtje		
Mondelinge vragen van:		
- de heer E. Jongsma betreffende Waterbeheer 21 ^e eeuw	13 t/m 15	
- de heer mr. S.D. Renzema betreffende bouwplannen stad Utrecht	15 t/m 18	
- de heer W.H.A. Winter betreffende gesubsidieerde ID-banen in de provincie Utrecht	18 t/m 20	
WATER EN MILIEU		
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 12 november 2002 dienst/sector WEM/MBA, nummer 2002WEM003856i, tot vaststelling van de beleidsnotitie Actief bodembeheer Rijn-takken (ABR) Daartoe besloten	20 en 21	PS2003WEM02
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 8 oktober 2002 dienst/sector WEM/MBS, nummer 2002WEM003603i, tot vaststelling van de subsidieverordening bodemsanering bedrijfsterrein provincie Utrecht 2002 Daartoe besloten	20 en 21	PS2003WEM03
Voorstel van Gedeputeerde Staten van 4 november 2002 dienst/sector WEM/MBS, nummer 2002WEM003604i, tot vaststelling van de Bijdrageregeling bodemsanering aan eigenaar- of erfpachtbewoner provincie Utrecht 2002 en de subsidieverordening bodemsanering eigen woningen provincie Utrecht 2002 Daartoe besloten	21	PS2003WEM04
Voorstel tot wijziging van het Algemeen reglement waterschap Vallei en Eem Daartoe besloten	21	PS2003WEM05

Onderwerp	Bladzijde	Nummer
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 november 2002 dienst/sector WEM/Water, nummer 2002WEM004175i, om in te stemmen met de wijziging van het reglement Hoogheemraadschap Ablasserwaard en de Vijfherenlanden en Zuiveringsschap Hollandsche Eilanden en Waarden Daartoe besloten</p>	21	PS2003WEM07
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 november 2002 dienst/sector WEM/Water, tot vaststelling van de Verordening op de primaire waterkering van de provincie Gelderland Daartoe besloten</p>	21	PS2003WEM08
ZORG EN WELZIJN		
<p>Voorstel van Gedeputeerde Staten van 9 december 2002 dienst/sector WEB/WZJ, nummer 2002WEB1685i, tot vaststelling van het Provinciaal Beleidskader Jeugdzorg Utrecht 2003-2006 en Uitvoeringsprogramma Jeugdzorg Utrecht 2003 Daartoe besloten</p>	21 t/m 32	PS2003ZEW01

Presentielijst

Vergadering 13 januari 2003

Voorzitter: de heer mr. B. Staal, commissaris van
de Koningin.

Griffier: de heer H.H. Sietsma

Aanwezig:

mevr. mr. C.T. Begemann, Amersfoort
G. van den Berg, Veenendaal
J.G.P. van Bergen, Wijk bij Duurstede
J. Binnekamp, IJsselstein
mevr. M.J.E. Bloemendaal-Stinkens, Bunschoten
drs. J. Boersma, Bunnik
mevr. mr. M.L.A.A. de Bont-de Krom, Nieuwegein
mevr. drs. F. Bont, Utrecht
drs. A. Boone, Amersfoort
mevr. J. Bosch-Eldering
H.H. van den Broek, Westbroek
mevr. drs. M.S. Brouwer, Amersfoort
mw. C.A. Buursema-Kassel, Nieuwegein
drs. R.P.F. Bijkerk, Veenendaal
J.L.M.M. Damen, Leersum
J. Dekker, Mijdrecht
K.M.J. Dircksens, Baarn
drs. A.J. Ditewig, Bilthoven
drs. A.M. Doelwijt, Veenendaal
mevr. A.A. Ewoldt-Snijders, Wijk bij Duurstede
mevr. drs. N. Fotinos, Vleuten de Meern
M. van de Groep, Bunschoten
mevr. M. Haak-Griffioen, Soest
H. Hooijer, Amersfoort
C.W. Ijsbrandij, Hollandsche Rading
P.F.C. Jansen, Utrecht
mevr. W.J. de Jongh, Wijk bij Duurstede
E. Jongsma, Kamerik
mevr. mr. M.N. Kallen-Morren, Zeist
mevr. mr. J.G.J. Kamp, Breukelen
mevr. G.B. van Keulen-Saenger, Tull en 't Waal
J.F.M. Kloppenborg, Utrecht
mevr. drs. C.G. Knaap, Utrecht
mevr. M.H.M. Knipscheer, Utrecht

M. van der Kolk, Utrecht
mevr. J.C. Kramer, Bunschoten
M.F. van Leeuwen, Maartensdijk
dr. B. Levering, Montfoort
M.J. Monrooij, Nieuwegein
drs. M. Odijk, Utrecht
C.G.J. van den Oosten, Maarssen
mevr. S.D. Oosterhuis, Leusden
J.Ph. Overbeek, Utrecht
mevr. P. Pieper-Hagen, Mijdrecht
mevr. drs. N. Rambocus, Utrecht
jhr. J.S. de Ranitz, Baarn
mevr. A.H. Raven, Utrecht
mr. S.D. Renzema, Zeist
mr. drs. F.Th.M. Rohof, Utrecht
drs. P.J.M. Rombouts, Maarssen
ir. J.S. Rüter, Utrecht
ir. M.W. van de Sande, Soest
dr. J. Streng, Mijdrecht
mevr. drs. R.C.M. Stadhouders, Bilthoven
drs. G.H. Terpstra, Utrecht
drs. P. Wagenaar, Bilthoven
D. van der Wilt, Mijdrecht
W.H.A. Winter, Nieuwegein
mevr. Th. de Wit, Utrecht
mevr. N.C. Wuurman, Utrecht

Afwezig:

ir. B.A. Witteman, Kockengen
drs. W.M. van der Poel, Loenen aan de Vecht

De VOORZITTER: Staten van Utrecht, ik open uw vergadering. Ik deel mee dat bericht van verhandeling is ontvangen van de heer Witteman.

Ingekomen stukken

1. Brief van fam. Van Roon c.a. te Houten, d.d. 24 oktober 2002, betr. boomgaard Herenweg te Houten.
2. Brief van mw. E.S.C. Erkelens-Buttinger, d.d. 8 december 2002, betr. beëindiging dienstverband 1 april 2003.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten de stukken ter afdoening in handen van het college van GS te stellen.

- Vragenhalfuurtje

De VOORZITTER: Er zijn vragen ingediend door de heer Jongasma betreffende het waterbeheer, door de heer Renzema betreffende het bouwplan van de stad Utrecht en door de heer Winter betreffende gesubsidieerde banen in de provincie Utrecht.

De heer JONGSMA (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Water is een onderwerp dat nog niet lang op de agenda staat, mede doordat er nogal enige sombere voorspellingen zijn over de hoeveelheid die naar beneden valt. In West-Utrecht is er in elk geval grote belangstelling voor de waterhuishouding en met name voor de veranderingen die dit met zich meebrengt. Het is nog niet lang geleden dat in Mijdrecht een groep belanghebbenden gedemonstreerd heeft met een zwembandje om. Dat verkaart al veel.

In het Utrechts Nieuwsblad van 9 januari 2003 is een artikel geplaatst onder de intrigerende titel "Geld in het water is nooit weg, maar bittere noodzaak". Los van de kop van dat artikel, mijn moeder heeft mij iets anders geleerd, wordt een beschrijving gegeven van het nieuwe denken over water en wat de gevolgen zouden moeten zijn. Er is bij het artikel een tekening afgedrukt, die laat zien dat een groot deel van de westkant van de provincie – van Abcoude/Mijdrecht tot en met Lopik – en aan de oostzijde – van Nijkerk tot aan Veenendaal – blauw is

gekleurd. Blauw wordt sterk geassocieerd met water en misschien wel met natte voeten. In de tekening geeft de blauwe kleur aan dat in die gebieden het grondwaterpeil hoger wordt. Misschien wordt nu direct gedacht dat waterberging – daar gaat het namelijk over – meer gebaat zou zijn bij een lager waterpeil. Ik laat die vraag echter maar even in het midden. Aan de westzijde rondom Mijdrecht is verder een vijftal nieuwe plassen ingetekend.

Onze fractie heeft drie vragen:

1. Komt de tekening van de aangeduide gebieden overeen met de plannen die de waterschappen en de provincie hebben?
2. Betekent het dat in de blauwgekleurde gebieden, die vrij groot zijn, beperkingen ontstaan qua gebruik van de (landbouw-)grond, van welke aard zullen die beperkingen zijn en wat is thans de status en de relatie met het komende streekplan?
2. Op welke wijze denkt de provincie het beeld te corrigeren als de gepubliceerde tekening niet een juist beeld geeft, ook in de tijd gezien?

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Als je een dergelijk krantenartikel leest, merk je dat sommige zaken een wat dubbel gevoel oproepen. In eerste instantie denk je aan de mooie publiciteit en dat het een heel goede zaak is voor het water. Wij moeten namelijk een aantal dingen met dat water doen en het is goed dat iedereen dat op het netvlies krijgt. Kijk je vervolgens beter naar het plaatje en het artikel zelf, dan komen wel enige bedenkingen naar voren. Ik heb allereerst naarstig gezocht of ik het kaartje ergens kon vinden in onze stroomgebiedsvisie. Het kwam mij niet bekend voor, maar je weet maar nooit. Dat was niet het geval. Wat blijkt nu? Het kaartje is een compilatie van een aantal gegevens die bij de krant bekend waren en waarin nogal wat fouten zitten. Als gevraagd wordt of het kaartje spoort met de werkelijkheid, dan kan ik zeggen dat het kaartje op eigen houtje is ontworpen.

Een tweede belangrijk aspect is dat het gaat om een visie, een visie voor de lange termijn tot 2050. Die visie is kaderstellend voor het streekplan; een onderlegger voor het streekplan. Zo is het door ons steeds verwoord, maar met allerlei andere beleidsvelden moet nog afstemming hierover plaatsvinden. Het is dus niet zo dat dit een plan is dat definitief doorgevoerd gaat worden.

Kijk je verder naar het kaartje, dan zie je dat een aantal stukken blauw ingekleurd is. Het is niet zo dat daar overal een hoger waterpeil zal ontstaan. Het zijn zoekgebieden, waar oplossingen gezocht zouden kunnen worden voor de problematiek van het water. Er zal namelijk een aantal zaken geregeld moeten worden en dit zijn de gebieden waar je die oplossingen zou kunnen vinden. Dat wil niet zeggen dat dit gehele gebied blauw wordt, onder water wordt gezet, en dat overal het waterpeil omhoog gaat. Wel moeten wij ons realiseren dat als je die peilen op bepaalde plekken omhoog zet en je hebt daar te maken met agrarische activiteiten, dat het niveau van dat peil niet meer de eerste wens van de agrariërs zal vervullen. Wij moeten tevens beseffen dat dit consequenties heeft en als wij dat gaan doen, hoort daarbij een financiële vertaling. Het gaat hier dus om zoekgebieden, alleen vanuit de watervisie neergezet.

”Op welke wijze denkt de provincie het beeld te corrigeren?”, luidt vraag 3. Wij hebben contact gehad met het Utrechts Nieuwsblad en daarbij gesproken over het betreffende artikel. Wij zouden het zeer op prijs stellen dat deze krant blijft publiceren, maar dat moet dan wel gebeuren met de juiste gegevens. Dat betekent dat wij voornemens zijn vandaag nog een ingezonden brief uit te laten gaan naar het Utrechts Nieuwsblad. Ik ga ervan uit dat die brief geplaatst wordt. In die brief zullen de gegevens goed worden weergegeven en wij zullen een nieuw kaartje bij voegen. Met name aan de westkant is een aantal plassen gecreëerd, die daar echter op basis van de stroomgebiedsvisie geen plaats zouden moeten krijgen. Daarbij is onterecht in de krant vermeld dat er aan de oostkant op verschillende plaatsen overstromingsrisico bestaat. Ook dat spoort niet met de stroomgebiedsvisie. Het is weliswaar zo dat daar plekken zijn waar gezocht moet worden naar waterberging, maar dat zal zijn op plaatsen waar nu sprake is van wateroverlast. Het is niet zo dat daarvoor aparte gebieden aangegeven zullen worden, waar men extra risico zal lopen.

Verder heb ik in gang gezet om met de Staten in gesprek te gaan en om te komen tot een ‘water-serie’. Het zou mooi zijn als ook het Utrechts Nieuwsblad hierover publiceert en wellicht kunnen wij elkaar daarin versterken.

De stroomgebiedsvisies zijn al met de doelgroepen besproken en die weten dat een aantal zaken eraan zit te komen. Wij zullen in de gesprekken met die doelgroepen heel duidelijk benadrukken dat er een verschil is tussen hetgeen in de krant heeft gestaan en hetgeen in de stroomgebiedsvisies staat.

De heer JONGSMA (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben content met de antwoorden van de gedeputeerde. Zij zegt dat de informatie in de krant niet voor honderd procent klopt en dat zij actie onderneemt bij het Utrechts Nieuwsblad om dat beeld bij te stellen. Voor mensen en bedrijven kunnen het ingrijpende zaken zijn, maar ook voor gemeenten. Het is dus prima dat zij die actie onderneemt, maar wij willen haar de suggestie meegeven ook eens te denken aan andere kranten die veel mensen lezen in het westelijk weidegebied. Ook die bladen kunnen benaderd worden. Ook denken wij dat de gemeenten zelf benaderd kunnen worden, want hun inwoners zullen zich richten tot die gemeenten.

Met de gedeputeerde stellen wij het geven van brede informatie op prijs, zodat ook de bewoners, als het gaat om het streekplan en de plannen zelf, daarin goed mee kunnen doen. Het water moet namelijk niet over hun voeten stromen, zonder dat zij daar enige weet van hebben. Dat lijkt mij een belangrijk punt.

De heer WAGENAAR (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik meen mij te herinneren dat een tweetal artikelen in het Utrechts Nieuwsblad heeft gestaan. Daarin wordt de gedeputeerde sprekend opgevoerd op het punt waarin de provincie bij het vaststellen van het nieuwe Streekplan terughoudend zou moeten zijn met betrekking tot het aanwijzen van bouwlocaties. Daarin kwam voor de locatie Eemland, een locatie vlakbij de stad Utrecht waarover wij al eerder hebben gesproken, en een locatie Ede/Veenendaal. Berust ook dat op een misverstand? Bedoelde de gedeputeerde ook dat anders dan de bedoeling was of kan ik dat wellicht als juist aanmerken?

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Voor het artikel genoemd door de heer Wagenaar geldt hetzelfde. Zonder nuancering is een aantal zaken in de krant opgenomen. Er wordt bijvoorbeeld gesproken overeen bedrag € 5 miljard

dat extra nodig zou zijn om het waterprobleem aan te pakken. Dat wordt gekoppeld aan de provincie Utrecht. Dat is beslist niet het geval; het gaat om een totaalbedrag. Als je alle maatregelen die je op basis van de watervisie belangrijk vindt, zou uitvoeren, dan kom je voor beide stroomgebiedsvisionen op een bedrag van ongeveer 5 miljard. Daarin zitten nog allerlei mitsen en maren en aannames die in die bedragen meegespeeld hebben. Datzelfde geldt voor de bouwlocaties. Als je wilt bouwen, en dat heb ik in de Staten vaak gezegd, ligt er een visie met betrekking tot water, puur vanuit de waterbelangen. Wat nu moet gebeuren is het maken van een afweging met andere beleidsvelden. Als je toch op een plek wilt bouwen waar je waterproblemen hebt, dan wil dat niet per definitie zeggen dat je niet mag bouwen, maar je moet wel de waterproblemen opgelost hebben alvorens je er een nieuw probleem laat ontstaan. Spreek je bijvoorbeeld over de polder Rijnenburg, dan betekent het dat je daar wellicht wel kunt bouwen, maar niet op de traditionele manier en dat je het waterprobleem, dat veroorzaakt wordt door de afvoer van Rijnenburg, moet oplossen. Je kunt eventueel aan het water of op het water bouwen, of dat daar een plas gecreëerd kan worden. Ik kan mij daar heel veel bij voorstellen.

De heer WAGENAAR (D66): Mijnheer de Voorzitter! Zo-even werd het gebied Ede/Veenendaal genoemd. Wij hebben daar twee jaar geleden een excursie gehad van de waterschappen, waar toen al werd gemeld dat tientallen miljoenen geïnvesteerd zouden moeten worden om bouwen mogelijk te maken. Ik heb de woorden van mevrouw Kamp zo verstaan dat je niet zou moeten willen bouwen in de driehoek Ede/Veenendaal.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Het traject met betrekking tot het bouwen bij Ede/Veenendaal was al in een zodanig stadium dat nu door het waterschap gekeken wordt hoe dat toch zou kunnen worden gerealiseerd, rekening houdend met de waterproblematiek. Ook daarvoor geldt dat je de waterproblematiek moet oplossen om een aantal zaken te kunnen doen. In Nederland, waar ieder lapje grond al wel drie of vier keer bestemd is voor allerlei zaken, zul je niet om de problemen heen kunnen. Het is als het ware een onderlegger voor het streekplan.

De heer WAGENAAR (D66): Mijnheer de Voorzitter! Als ik de gedeputeerde goed begrijp, zegt zij desnoods bereid te zijn Limburgse toestanden te accepteren.

Mevrouw KAMP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Nee, dat zeg ik niet. Als je het probleem kunt oplossen, kun je, kort gezegd, bouwen. Kun je het waterprobleem niet op een goede manier oplossen, dan bestaat er inderdaad vanuit de wateroptiek een probleem. Dan zou je daar niet moeten willen bouwen.

Mevrouw BEGEMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Je kunt dus bouwen, als je de problemen kunt oplossen, maar geldt dat ook als dat zou betekenen dat je dan alleen maar dure woningen kunt bouwen? De gedeputeerde heeft ook eens gezegd over Rijnenburg – ook dat stond in de krant – dat het zou betekenen dat het een dure wijk zou worden. Hoe verhoudt zich dat met gedifferentieerd wonen en mogelijkheden voor goedkopere woningen?

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Je kunt gedifferentieerd bouwen, maar je kunt op een gegeven moment ook mensen die in te dure woningen zitten, ergens laten wegtrekken. Er zijn allerlei mogelijkheden. Wat wel een gegeven is, is dat als je in Rijnenburg allerlei maatregelen moet nemen, dat naar alle waarschijnlijkheid die bouw duurder zal worden. De gemeente Utrecht is overigens naarstig op zoek naar bouwlocaties en woningen die voor het dure segment beschikbaar zouden kunnen zijn.

Mevrouw BEGEMANN (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Het blijft een punt waarvan ik vind dat wij daarop nog een keer moeten terugkomen. Ik begrijp dat de gedeputeerde zegt dat wij moeten accepteren dat Rijnenburg, zwart-wit gezegd, een stadsdeel wordt voor de rijken.

De VOORZITTER: Ik was net van plan de Staten te vragen zich te willen beperken tot de gestelde vragen.

Ik geef het woord aan de heer Renzema, die vragen stelt over de woningbouwplannen van de stad Utrecht. Dat lijkt een logisch overgang, maar dat is het niet.

De heer RENZEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ook mijn vraag heeft betrekking op een bericht in het Utrechts Nieuwsblad, maar nu van 18 december 2002.

Wethouder Van Kleef geeft aan dat men tussen 2010 en 2030 niet minder dan 50.000 woningen binnen de stadsgrens van Utrecht denkt te gaan bouwen. Ik vond dit een heel interessant bericht, ook in het kader van de gesprekken die wij voeren en van de studies waarmee wij bezig zijn. Wij gaan ervan uit dat in 2010 – ik hoop niet dat dit te optimistisch is – Leidsche Rijn zal zijn gebouwd. Het gaat dus om 50.000 extra woningen - los van de vraag naar de soort woningen – waarvoor het Utrechtse college in de stad kennelijk ruimte ziet. Overigens telt men daar Rijnenburg bij, maar het zal wel een beperkt aantal zijn. Omdat daar inderdaad dure woningen moeten komen, betekent het dat een substantieel aantal binnen de stad of op andere locaties zouden kunnen komen.

De heer VAN DEN OOSTEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Kan ik de heer Renzema al een vraag stellen?

De VOORZITTER: Ik stel voor de heer Renzema eerst zijn vragen te laten stellen.

De heer VAN DEN OOSTEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! De heer Renzema gaat echter vragen stellen aan u, maar ik heb vragen aan hem.

De VOORZITTER: Ik ben van mening dat de Staten eerst op de hoogte moeten zijn van de vragen van de heer Renzema, want wij weten nu nog niet eens waarover die vragen gaan.

De heer VAN DEN OOSTEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Ik wil dan graag bij interruptie op zijn opmerkingen weten wat erop die dure huizen tegen is. Gaat de heer Renzema er wellicht bij voorbaat van uit ...

De VOORZITTER: Ik stel voor dat de heer Renzema toch eerst zijn vragen stelt.

De heer RENZEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik zal alvast nadenken over een antwoord op de vraag van de heer Van den Oosten.

Ik stel dan nu mijn vragen:

3. Is het college op de hoogte van de opvattingen die leven in de stad Utrecht? Is hierover ook overleg in het kader van de invulling van het streekplan?

Op dit moment wordt daarover met de gemeenten gesproken.

4. Is er reden, gezien deze opvattingen van het college van de gemeente Utrecht, positiever te gaan denken over de wenselijkheid en haalbaarheid van binnenstedelijk bouwen? In deze zaal hebben wij daarover uitgebreid gediscussieerd en een meerderheid van de Staten stond daar in juni 2002 nog vrij gereserveerd tegenover. Gezegd is dat ook gebouwd moet worden in de buitengebieden, want het is maar de vraag of het allemaal lukt. Is er een reden daarover nu anders te denken?

5. Is het college bereid, gezien deze kennelijke mogelijkheden in het Streekplan 2005-2015, het bouwen in uitleglocaties nog meer terughoudend tegemoet te treden dan in de Keuzenota al is gedaan.

6. Is al een berekening gemaakt van de maatschappelijke kosten die gemoeid zijn met de waterproblematiek in de polder Rijnenburg, als daar door de gemeente Utrecht gebouwd gaat worden?

De heer STRENG (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! In het artikel in het Utrechts Nieuwsblad van december 2002 is door wethouder Van Kleef gesproken over de periode 2010-2030. In ons streekplan gaan wij uit van de periode 2005-2015. De heer Renzema heeft opgemerkt dat Leidsche Rijn in 2010 'af' zou zijn. Dat zal zeker nog niet het geval zijn. Zelfs al zou Utrecht in de stad in het tempo doorbouwen zoals het afgelopen jaar, dat een uitzonderlijk hoog productief jaar voor de stad is geweest, dan nog is dat zeer onwaarschijnlijk en ligt het meer in de rede te veronderstellen dat er na 2005 nog altijd ruim 20.500 woningen te bouwen zullen zijn. Er zullen nog slechts ongeveer 8000 van de in totaal 28.500 woningen die in Leidsche Rijn gebouwd zullen worden, gerealiseerd zijn. Wij denken dat de bouw nog ongeveer tot 2015 zal duren. Dat laatste heb ik gehoord van wethouder Lenting, die verantwoordelijk is voor Leidsche Rijn. In die zin gaat het in het artikel genoemde aantal woningen niet alleen om extra woningen.

Is het college op de hoogte van de opvattingen die in de stad Utrecht leven? Het antwoord op die

vraag is: ja. In het kader van het streekplanproces hebben wij zowel ambtelijk als bestuurlijk regelmatig overleg met de gemeente Utrecht. Ook aanstaande donderdag is dat het geval en heb ik een overleg met wethouder mevrouw Van Kleef om tot een goede afstemming tussen het streekplantraject en de gedachtevorming bij de gemeente Utrecht te komen. Die overleggen ervaren zowel mevrouw Van Kleef als ikzelf als buitengewoon constructief en er doen zich tot op dit moment geen grote discrepanties voor in de kwalitatieve en kwantitatieve ruimtelijke opgave voor de stad en het stadsgewest. Voor de verkenningen tot 2030 hebben wij natuurlijk in het verleden nauw met de stad opgetrokken. Dat is gebeurd in het kader van de “Nadere Verkenningen Stadsgewest Utrecht”, een notitie die is opgesteld in het kader van de aanloop naar de Vijfde Nota Ruimtelijke Ordening

Op de tweede vraag van de heer Renzema kan ik zeggen dat ten aanzien van de wenselijkheid van binnenstedelijk bouwen er geen verschil van mening zal bestaan tussen de Staten en de gemeente Utrecht; daar is dezelfde gedachtelijn aanwezig van zo veel mogelijk binnenstedelijk bouwen waar dat kan. In de Keuzenota is dat een belangrijke prioriteit.

Voor het Stadsgewest Utrecht wordt in de Keuzenota voor de periode 2005-2015 – de streekplanperiode – uitgegaan van de volgende aantallen:

- restcapaciteit: 23.000 woningen, met name in Leidsche Rijn. Ik heb dat al eerder aangegeven.
- nieuwe inbreiding: ongeveer 10.000 woningen.
- nieuwe uitleg: ongeveer 7000 woningen.

Wij hebben natuurlijk inmiddels intensief overleg gevoerd met alle gemeenten, waaronder de stad Utrecht. Het ziet ernaar uit dat het bouwprogramma van de stad tussen 2005 en 2015 ongeveer op 30.000 woningen zal kunnen liggen. Ik heb het al eerder gezegd: dat is een zeer forse ophoging van de aantallen en de productie zoals de gemeente Utrecht die de afgelopen tien jaar heeft gerealiseerd. Het grootste deel wordt dus gebouwd in Leidsche Rijn – de 20.500 woningen – en de rest wordt deels gerealiseerd op inbreidingslocaties in de stad en deels in Rijnenburg. Rijnenburg zal overigens eerst aan het eind van de streekplanperiode – dan praten wij wellicht over 2014/2016 – gereed zijn. Op 17 februari 2003 is er een vergadering van de commissie Ruimte en Groen, die geheel gewijd zal zijn aan

het ambtelijk concept van het ontwerpstreekplan. De commissie zal daarover spreken in oriënterende zin. Zonder te veel vooruit te lopen op dat ambtelijk voorontwerp en exercities die er gevoerd zijn, ziet het ernaar uit dat de gemeenten wellicht in het Stadsgewest meer inbreidingsmogelijkheden hebben dan in de Keuzenota wordt ingeschat. Ik zeg dat overigens met enige voorzichtigheid en houd daarbij een slag om de arm.

De vierde vraag betreft de berekening van de maatschappelijke kosten. Het antwoord op de vraag of er een berekening is gemaakt, is: nee. Overigens hebben de studies voor het Dotterlandschap met betrekking tot Rijnenburg aangetoond dat de wateropgave aan de ene kant en de verstedelijkingsopgave aan de andere kant goed te combineren zijn en dat je van een win-winsituatie zou kunnen spreken. Dat betreft een rapport van Kuiper Compagnons. Die studie zal zeker een inspiratiebron zijn voor de verdere uitwerking van de plannen, zo heb ik meerdere keren uit de mond van mevrouw Van Kleef kunnen opmerken. De gemeente Utrecht is daarin natuurlijk de leidende partij en zal een bestemmingsplan moeten gaan maken, waarbij de provincie nauw betrokken is.

De heer RENZEMA ((D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik dank de gedeputeerde voor de gegeven antwoorden. Ik vind het jammer dat de verwachting die wij hadden naar aanleiding van het krantenbericht, alsof het ging om een groot aantal extra woningen, niet bevestigd wordt. In feite komt een substantieel deel van de 50.000 woningen, 20.000 woningen, in Leidsche Rijn. Voor ons is dat een tegenvaller. Positief is het dat er desondanks toch meer mogelijkheden lijken te zijn dan waarvan wij tot nu toe uitgingen. Wij kijken dus zeer uit, en nu met extra belangstelling, naar de commissievergadering op 17 februari aanstaande.

De heer RÜTER (GL): Mijnheer de Voorzitter! Er zijn door de heer Streng enige relevante dingen gezegd en het stuk in het Utrechts Nieuwsblad onderstreept dat nog eens. In de gemeente Utrecht is kennelijk meer ruimte dan wij eerst dachten, weliswaar na het einde van de streekplanperiode, maar toch hebben wij goede hoop dat wij het binnenstedelijk voor een groter deel kunnen oplossen. Is de heer Streng bereid die gedachte te betrekken bij

de globale aanduidingen voor de periode na het streekplan, die wij als uitleglocaties nodig vinden? Als het zo is dat wij na 2015 in de stad meer kunnen realiseren, dan kunnen wij in het 'doorkijkje', zoals dat ook de claim op de toekomst van Rijnenburg was, voor na de streekplanperiode nog aanmerkelijk terughoudender zijn. Mag ik dat concluderen?

De heer STRENG (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! In antwoord op de woorden van de heer Rüter kan ik slechts zeggen dat dit nog zal moeten blijken. Uiteraard houden wij bij de planvorming daarmee zeker rekening en er zal een ontwikkelingskaart komen in het volgende streekplan, die mogelijkterwils uiting zal kunnen geven aan die wens van GroenLinks.

De heer RENZEMA (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik ben de heer Van den Oosten nog een antwoord schuldig. Ik heb de vraag over de dure woningen zo geïnterpreteerd dat het er maar weinig zouden kunnen zijn. Voor mij had het in dezen geen waardeoordeel, maar ik heb het bij de kwantitatieve beschouwingen betrokken; dan zou er dus veel ruimte voor anderen zijn.

De heer VAN DEN OOSTEN (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Als de hypotheekrenteaftrek in stand blijft, is het aspect duur of goedkoop van een totaal andere orde. Dat zullen wij te zijner tijd wel zien.

De VOORZITTER: Ik geef het woord aan de heer Winter inzake gesubsidieerde banen.

De heer WINTER (GL): Mijnheer de Voorzitter! De fractie van GL maakt zich zorgen over de ontwikkelingen op het terrein van de gesubsidieerde werken leerplekken. In de volksmond zijn die inmiddels bekend onder het begrip Melketiers. De onzalige plannen van het kabinet van CDA, VVD en LPF op dit gebied mag ik inmiddels als bekend veronderstellen. Mede dankzij de inspanningen van de sociale partners in het najaarsoverleg zijn deze plannen voor het jaar 2003 van een aantal scherpe kantjes ontdaan. Dat veel betrokkenen en hun organisaties niet voor niets zeer ongerust zijn geworden over de plannen, ook over de bijgestelde plannen, blijkt in de praktijk van alledag zeer terecht te zijn geweest. Onderwijs, stadswachten en zieken-

zorg zijn slechts voorbeelden van organisaties in de samenleving die in de knel zullen komen door de doorvoering van deze onterechte maatregelen.

Ook in onze provincie is onrust ontstaan. Specifieke projecten, zoals "Werk aan de Linie", dreigen ten onder te gaan aan de genomen maatregelen. Ook "Milieuzorg Utrecht", een organisatie waar ID-ers werken die het midden- en kleinbedrijf voorzien van advies op het gebied van energiebesparing en het milieu, komt in grote problemen. Het gaat daarbij vaak om projecten die uitvoering geven aan het provinciaal beleid op het gebied van natuur, landschap en milieu. Ook voor de werkgelegenheid in onze provincie werken de plannen desastreus uit.

De gemeente Utrecht heeft inmiddels aangegeven dat zij, als ik het goed heb begrepen, ongeveer 134 banen niet meer kan handhaven, omdat deze werkzaamheden buiten de stad Utrecht plaatsvinden, dan wel omdat de desbetreffende ID-ers buiten de stad Utrecht woonachtig zijn. Een aantal gemeenten krijgt daardoor plotseling de rekening doorgeschoven.

Er is niet alleen grote onzekerheid bij de betrokken mensen, maar ook bij gemeenten en bij organisaties over de uitwerking van de genomen maatregelen. De fractie van GL roept het college op alles in het werk te stellen om de ongewenste effecten van die maatregelen tot een minimum te beperken. Wij hebben een viertal vragen voor het college van GS:

1. Is het college bereid de gevolgen van de genomen maatregelen voor de provincie Utrecht te inventariseren? Dit met name op het terrein van de specifieke projecten van de provincie Utrecht, waarbij ID-banen zijn betrokken.
2. Is het college van GS bereid contact op te nemen met de Utrechtse gemeenten, teneinde na te gaan welke maatregelen worden genomen om de inzet van de ID-banen te kunnen handhaven?
3. Is het college van GS bereid een bemiddelende rol te spelen bij gemeentegrensoverschrijdende problemen op dit terrein?
4. Is het college van GS bereid de Staten daarover zo spoedig mogelijk nader te informeren?

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de

Voorzitter! De ID-banen zijn de opvolgers van de vroegere Melkietiers. De bedoeling van die ID-banen is de werkgelegenheid een handje te helpen, maar tegelijkertijd om maatschappelijke problemen mede te helpen oplossen. Enige tijd geleden is er een convenant gesloten tussen de sociale partners, de VNG en minister De Geus en staatssecretaris Rutte van Sociale Zaken en Werkgelegenheid. De Melkertbanen voldeden niet in alle opzichten. Het was de bedoeling dat er in 2002 53.050 banen waren, in 2003 uitgroeiend naar 60.000. Het is de bedoeling van het kabinet geweest dat aantal terug te brengen naar 45.500. Bij het waarom hierin, is de redenering dat mensen die jarenlang in dat soort banen doorfunctioneren, op de normale manier in dienst genomen moeten worden. In het convenant is daartoe een afspraak gemaakt met de betrokkenen en is geregeld dat daarbij een subsidie hoort. De intentie van dit geheel is dat in elk geval geen afbreuk wordt gedaan aan de werkgelegenheid en aan het maatschappelijk doel dat wordt gediend. Als je kijkt naar de aantallen waarover wordt gesproken, dan betekent dat een teruggang van 14.500 banen, waarvan de ongeveer de helft een papieren geheel is. Onder "papieren geheel" versta ik banen waarvoor wel ID-geld is, maar die niet ingevuld worden. Daarbij spreken wij over 7.025 banen.

Op dit moment is niet duidelijk wat de gevolgen daarvan zijn. Er zijn geen signalen dat extremen de ene of de andere kant uit gaan. Het is de intentie dat die twee aspecten – het oplossen van het maatschappelijk probleem en de werkgelegenheid ondersteunen – doorgang vinden. Op de eerstgestelde vraag, het in kaart brengen van de gevolgen van de genomen maatregelen – is lastig te beantwoorden en ligt niet op het terrein van de provincie. Wij spreken hier namelijk over gemeentelijke zaken. Het in kaart brengen van de problematiek zou wel mogelijk zijn als dit aan de orde zou zijn, maar in eerste instantie is het een zaak van de gemeenten. Als ik kijk naar vraag 2, dan is het prematuur nu een groot onderzoek te laten instellen. Zoals ik daarnet al duidelijk maakte, ligt deze zaak bij de gemeenten.

Wat vraag 3 betreft, is het natuurlijk zo dat als blijkt dat er bemiddelend opgetreden moet worden, wij daarin een rol willen spelen als wij daaraan een positieve bijdrage kunnen leveren.

Wat vraag 4 betreft zie ik momenteel geen nadere

informatie die ik aan de Staten zou kunnen door-sluisen.

De heer WINTER (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het antwoord van de gedeputeerde stelt mij teleur. Als het gaat om de bevordering van de doorstroming, dan is ook mijn fractie van mening dat dit zeer gewenst is. Wat echter in de praktijk wordt vastgesteld, is dat daarvan niet veel terecht komt. Wat mij ook teleurstelt is het feit dat de gedeputeerde zegt dat het aan de gemeenten is en dat de gemeenten de problematiek moeten oplossen. Ik stel vast dat er nogal wat provinciale projecten zijn, die op het terrein liggen van datgene wat wij met elkaar willen bevorderen en die door de maatregelen die nu genomen worden, in het gedrang komen. Ik kan mij daarbij voorstellen dat de provincie de afwachtende houding die spreekt uit hetgeen de gedeputeerde zegt, wat terug neemt en dat bij de betreffende organisaties wordt geïnventariseerd om te zien wat de problemen zijn en in hoeverre hetgeen wij zelf willen bewerkstelligen en nu in het gedrang komt, kan worden voorkomen. Volgens mij kan er zelfs worden nagedacht of er niet wat geld gestopt moet worden in het overeind houden van een aantal van deze projecten, mede in de sfeer van de werkgelegenheid. Ik doe een dringend beroep op de portefeuillehouder om de wat afwachtende houding te verlaten en wat meer bij de gemeenten te informeren wat de problemen zijn, want als gevolg van de maatregelen van de stad Utrecht komt een aantal gemeenten in de problemen. De portefeuillehouder zou moeten nagaan bij de organisaties die uitvoering geven aan de projecten van deze provincie, op welke wijze die ondersteund kunnen blijven worden.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Als wij kijken naar onze eigen projecten, dan zijn dat projecten waarin mensen functioneren en waarvoor gemeenten geld krijgen in het kader van de ID-banen. Ik ben het eens met de heer Winter dat wij bij de projecten waarvan wij zelf profijt hebben, nog eens kijken waarover het precies gaat en om hoeveel personen het gaat. Ook voor ons, als provinciale overheid, is het niet zo dat wij eindeloos mensen in dienst moeten houden voor een vergoeding die niet strookt met het werk dat zij doen. Als zij te lang in dienst zijn, geldt ook voor ons dat wij die mensen gewoon structureel in

dienst moeten nemen en een fatsoenlijk salaris moeten betalen.

Het door de heer Winter genoemde project "Werk aan de Linie" betrof een veertiental medewerkers dat van andere gemeenten dan de stad Utrecht kwam. Zij verrichtten voor andere gemeenten werkzaamheden. Ik denk dat het dan niet zo vreemd is dat de gemeente Utrecht zegt dat de gemeenten die daarvan profijt hebben, moeten kijken of zij iets aan die problematiek zouden moeten doen.

De VOORZITTER: Ik sluit hiermee de beraadslagingen en het vragenhalfuurtje.

PS2003BEM01

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 17 december 2002 tot invoering van het BTW-compensatiefonds.

De VOORZITTER: Het woord is aan de heer Van de Groep voor het afleggen van een stemverklaring.

De heer VAN DE GROEP (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Mijn fractie heeft behoefte een korte stemverklaring af te leggen, niet omdat het voorliggende voorstel niet onze steun kan hebben, maar wij willen nog even terugblikken op de begrotingsbehandeling van 11 november 2002. Wij hebben het college enkele keren gevraagd inzage te geven in de gevolgen van de invoering van BTW-compensatiefonds voor 2003. Wij betreuren het alsnog dat het niet mogelijk is gebleken het eerder boven tafel te krijgen. Het had naar ons gevoel een heel ander licht geworpen op de discussie of al die projecten wel uitgesteld hadden moeten worden of vertraagd hadden moeten worden met een half jaar. Die discussie is gevoerd en dat zij zo. Ondanks het gevoel dat wij hierover hebben, stemmen wij in met het voorstel.

De heer WAGENAAR (D66): Mijnheer de Voorzitter! Bij het blauwtje is door het college een aantal opmerkingen gemaakt. Ik kan toch aannemen dat die opmerkingen en die voorstellen integraal onderdeel uitmaken van het dictum?

De VOORZITTER: Ik had het inderdaad net willen memoreren, op basis van hetgeen in het Seniorenoverleg naar voren is gebracht. Het heeft betrekking

op het tussentijds verslag en het tijdelijk karakter. De gedeputeerde bevestigt mijn woorden.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel.

PS2003BEM02

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 3 december 2002 tot vaststelling van de opheffing van de Gemeenschappelijke Regeling Regio Randstand.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

PS2003BEM05

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 10 december 2002 om in te stemmen met de wijziging van de Verordening rechtspositie Staten- en commissieleden.

De heer JANSEN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Graag wil ik een stemverklaring afleggen. De fractie van de SP heeft met groot genoegen kennis genomen van dit Statenvoorstel, omdat hiermee in elk geval 50% van het initiatiefvoorstel van de SP van drie jaar geleden, dat destijds door een ruime meerderheid werd afgewezen, alsnog op initiatief van het college wordt uitgevoerd. De andere 50% van het voorstel hield in dat er een sollicitatieplicht zou komen voor Statenleden. Ik reken erop dat het volgende college op basis van voortschrijdend inzicht dat onderdeel zal opnemen in de verordening.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel.

PS2003REG01

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 26 november 2002 tot aanpassing Hoofdstuk I van de Verordening bescherming Natuur en Landschap

PS2003WEM02

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 12 november 2002 tot vaststelling van de beleidsnotitie Actief bodembeheer Rijntakken (ABR)

PS2003WEM03

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 8 oktober 2002 tot vaststelling van de subsidieverordening

bodemsanering bedrijfsterrein provincie Utrecht 2002

PS2003WEM04

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 4 november 2002 tot vaststelling van de Bijdrageregeling bodemsanering aan eigenaar- of erfpachtbewoner provincie Utrecht 2002 en de subsidieverordening bodemsanering eigen woningen provincie Utrecht 2002

PS2003WEM05

Voorstel tot wijziging van het Algemeen reglement waterschap Vallei en Eem

PS2003WEM07

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 november 2002 om in te stemmen met de wijziging van het reglement Hoogheemraadschap Alblasserwaard en de Vijfherenlanden en Zuiveringsschap Hollandsche Eilanden en Waarden

PS2003WEM08

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 november 2002 tot vaststelling van de Verordening op de primaire waterkering van de provincie Gelderland

PS2003CEE01

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 19 november 2002 tot het instellen van een voorziening "Recreatieve fietsverbindingen"

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig de voorstellen.

PS2003ZEW01

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 9 december 2002 tot vaststelling van het Provinciaal Beleidskader Jeugdzorg Utrecht 2003-2006 en Uitvoeringsprogramma Jeugdzorg Utrecht 2003

Mevrouw BUURSEMA (VVD): Mijnheer de Voorzitter! Het ontwerp Provinciaal Beleidskader Jeugdzorg 2003-2006 en het Uitvoeringsprogramma 2003 is een van de weinige onderwerpen op deze agenda dat geen sterstuk is. Het is van belang dat de jeugdzorg nu de belangrijke plaats krijgt die het in dit beleid verdient. De provincie heeft een heel duidelijke

en belangrijke taak op het gebied van de jeugdzorg, namelijk de planning en de financiering van de jeugdhulpverlening. Dit terrein is nog volop in ontwikkeling door de Wet op de jeugdzorg. Die wet zal pas in 2004 van kracht worden, maar tussen het Rijk en de provincie is afgesproken dat, waar mogelijk, daarop reeds wordt vooruitgelopen. De provincie Utrecht is hiermee direct aan de gang gegaan door middel van de programma's "Morgen gebeurt het" en "Jeugdzorg en jeugdbeleid in samenhang". De leden van de commissie Zorg en Welzijn willen even stilstaan en terugblikken, voordat zij de toekomstige ontwikkelingen bespreken.

Toen ik zitting nam in de commissie Zorg, acht jaar geleden, bestond de jeugdzorg uit een oerwoud van instellingen, met allemaal een eigen toegang. Het was voor de cliënt nogal onoverzichtelijk. Met de oprichting van de bureaus Jeugdzorg in 1998 kwam er een centrale toegang voor alle kinderen met problemen. De taken van het bureau Jeugdzorg zijn screening, diagnostiek, indicatiestelling, advies- en informatieverstrekking en het bieden van licht-ambulante zorg. Daarnaast levert het bureau Jeugdzorg consultatie en deskundigheidsbevordering aan andere instanties, zoals het onderwijs. Sinds de jaren tachtig wordt een zo-zo-zo-beleid gevoerd, wat betekent dat jongeren met problemen geholpen moeten worden zo dicht mogelijk bij huis, in een zo licht mogelijke vorm, zo kort mogelijk en zo tijdig mogelijk. Dit betekent zo veel mogelijk ambulante hulp, wat een ingrijpende ombouw heeft gevergd van extramurale naar ambulante hulpverlening.

In 1990 is jeugdzorg en jeugdbeleid in samenhang van start gegaan. Het doel hiervan is samenwerking tussen jeugdzorg en voorzieningen van het lokaal jeugdbeleid. Dit betekent dat problemen van kinderen in een zo vroeg mogelijk stadium worden gesignaleerd, zodat een gang naar de jeugdzorg voorkomen kan worden. Om te zien hoe de samenwerking binnen de gemeenten concreet vorm gegeven kon worden, heeft de provincie twee jaar geleden de stand van zaken bij alle gemeenten onderzocht door middel van quick scans. Hieruit bleek dat de samenwerking in de regio tussen provincie en gemeenten vereist was, om de samenwerking tussen de instellingen te verbeteren. Daarom zijn er met alle gemeenten convenanten gesloten met een inspanningsverplichting.

De lokale voorzieningen, zoals het maatschappelijke werk, de welzijnsinstellingen en het onderwijs, zijn de belangrijkste samenwerkingspartners in de jeugdzorg. Tevens is een begin gemaakt met de wachtlijstbestrijding. Wij zijn erin geslaagd dat er bij de toegangsfunctie geen wachtlijsten meer zijn. Dit is echter slechts een bescheiden begin. Ook op het gebied van indictiestelling is het bureau Jeugdzorg Utrecht van start gegaan. Nu wordt bekeken op welke wijze in Utrecht de landelijke eisen inzake de indicatiestelling gerealiseerd kunnen worden.

Op papier was ik al onder de indruk van de omslag die er gemaakt is op het gebied van jeugdzorg, maar in de praktijk was ik helemaal onder de indruk. Ik heb twee dagen mogen meelopen met het bureau Jeugdzorg en kwam bij dat bureau Jeugdzorg zeer gemotiveerde mensen tegen, evenals bij de door mij bezochte instellingen.

Deze terugblik op het beleid laat zien wat er allemaal tot stand is gebracht, en dat in korte tijd. Het gebeurt hier namelijk niet morgen, maar vandaag. De provincie Utrecht neemt in het land een koppositie in wat betreft de uitvoering van de Wet op de jeugdzorg. Veel moet er echter nog gebeuren. Prioriteit één is natuurlijk het oplossen van de wachtlijsten na de voordeurfunctie. Dat is vooral urgent omdat in de Wet op de jeugdzorg een recht op jeugdzorg staat, met de bijbehorende financiële risico's.

In de laatste commissievergadering zijn wij echter gerustgesteld; er is hierover constructief overleg in Den Haag.

Verdere actiepunten zullen zeker door andere sprekers nog behandeld worden, maar onze fractie spreekt haar vertrouwen uit in de voorgestelde aanpak van de jeugdzorg in Utrecht, gezien de doortastende aanpak in de afgelopen jaren. Wij hopen dat hiermee het ideale, zelfregulerende toekomstbeeld dichterbij komt, waarbij door een optimale invulling van de rollen en verantwoordelijkheden door de instelling voor de jeugdzorg, de rol van de provinciale overheid er één wordt van redelijke afstand.

Wij gaan akkoord met dit beleidskader en het uitvoeringsprogramma.

Mevrouw EWOLDT (CDA): Mijnheer de Voorzit-

ter! Ook mijn fractie vindt het belangrijk nog enige kanttekeningen te plaatsen bij dit belangrijke beleidskader, te meer omdat provinciale jeugdhulpverlening een provinciale kerntaak is. Het plan had overigens na de commissiebehandeling ook een sterstuk kunnen worden, maar dat wilden wij dus niet.

De jeugdzorg bevindt zich zowel wat betreft de praktijk als wat betreft het overheidsbeleid in een zeer turbulente periode. De ontwikkelingen in de provincie Utrecht zijn op veel onderdelen in de jeugdzorg al ver gevorderd en in het nu aan de orde zijnde beleidskader zijn de sleutelwoorden: vraagsturing, cliëntgerichtheid, efficiëntie, effectiviteit en samenhang in de jeugdzorg. Veel van de beoogde vernieuwingen zijn in onze provincie al gerealiseerd en dat is best een compliment waard.

De Wet op de jeugdzorg zal per 1 januari 2004 dan toch een feit worden. Het uitstel biedt nu betere mogelijkheden om tijdig de voorbereidingen gereed te hebben. Voor het provinciaal beleid zijn de invoering van het recht op jeugdzorg en de decentralisatie van de verantwoordelijkheid voor de gezinsvoogdij en de jeugdreclassering de meest ingrijpende wijzigingen die met de nieuwe wet worden geïntroduceerd.

Uit de monitor "Jongeren", een studie van de provincie naar de maatschappelijke positie van de Utrechtse jeugd tot 25 jaar kwam onder andere naar voren dat het aantal Utrechtse jongeren tussen twaalf en zeventien jaar de komende vijf jaar fors zal toenemen met 15.000. Dit wijkt af van de landelijke tendens, die een afname laat zien. Voor onderwijs en jeugdzorginstellingen betekent dit dat rekening gehouden moet worden met de groeiende vraag naar begeleiding van deze leeftijdscategorie.

Als het thuis niet goed gaat met jongeren, dan hebben zij behoefte aan een veilige plek waar zij met een vertrouwd iemand kunnen praten. Hulp van buitenaf is welkom, mits de hulpverlener ook echt luistert. Deze hulpverlener moet vervolgens niet zomaar zonder overleg ingrijpen in een gezinsituatie. Dit komt onder andere naar voren uit de grote jeugdzorgenquête, een vragenlijst naar aanleiding van de nieuwe Wet op de jeugdzorg die per 1 januari 2004 van kracht gaat worden. 2500 jongeren vulden dat formulier in. Als een jongere toch ergens anders moet gaan wonen, dan wil hij/zij dat

het liefst in een pleeggezin en bij voorkeur een pleeggezin bij familie of bekenden. Wonen in een huis of een internaat staat het laagst op de ranglijst. Opvallend is dat negen van de tien jongeren die de enquête hebben ingevuld, graag willen meedenken en meebeslissen als het gaat om het zoeken naar een oplossing van hun problemen. Zij vinden dat zij zelf kunnen beoordelen wat goed voor hen is. Op de vraag of zij nog ideeën hadden die wij konden doorgeven aan de makers van de nieuwe regels, luidde het meestgenoemde antwoord: luister naar ons.

Het Provinciaal Beleidskader 2003-2006 en het Uitvoeringsprogramma 2003 sluiten aan op de nieuwe Wet op de jeugdzorg, met als belangrijkste speerpunten een betere afstemming van de hulpverlening op de behoefte van jongeren, meer zicht op de resultaten van de hulp, versterking van de samenwerking van de gemeentelijke instellingen en onderwijs. Een hoge prioriteit heeft het bestrijden van de lange wachtlijsten in de jeugdzorg. De bestrijding van de lange wachtlijsten blijft de komende jaren nog steeds een belangrijke beleidsprioriteit. Bij de indicatiestelling wordt uitgegaan van een zorgbeleid – en ik noem het nog een keer omdat het zo belangrijk is – waarbij de zorg zo licht mogelijk, zo kort mogelijk, zo vroegtijdig en zo dichtbij mogelijk wordt geboden. Wij noemen dat in de jeugdzorg het zo-zo-zo-beleid.

Identiteitsgebonden hulpverlening maakt in de provincie Utrecht onderdeel uit van de kwaliteit van de zorg. Dat is voor de fractie van het CDA van grote waarde.

In de komende jaren willen wij, als provincie, meer aandacht besteden aan de resultaten van de geboden hulp. Daarover bestaat nog nauwelijks goede en onderling vergelijkbare informatie. Uiteindelijk gaat het immers om de vraag of de hulp ook echt helpt. Resultaten van hulpverlening en effectiviteit van de hulp gaan in kaart gebracht worden, en dat is nieuw.

In het kader van de vermaatschappelijking van de zorg, is de school een belangrijke plaats waar problemen gesignaleerd kunnen worden. Het bereik is bijna 100%, omdat alle jeugdigen naar school moeten. Leerkrachten zijn vaak de eersten die de jongeren ondersteunen, door over problemen te praten en ouders te verwijzen. Als intensieve hulp nodig is,

moeten het bureau Jeugdzorg en de gemeentelijke instanties garanderen dat jeugdigen en ouders zonder drempels terecht kunnen. Opkomen voor de rechten van jongeren om in een veilige omgeving en op een evenwichtige manier op te groeien tot volwassenen en als opvoedingsondersteuning daarbij nodig is, dan vindt de fractie van het CDA dat een goede zaak.

Op 6 februari 2003 vindt een grote schouwdag plaats, waarvoor veel belangstelling is. Het is geen vlootshow, maar echt een schouw en die schouwgroepen bestaan uit bestuurders en beleidsmakers van de provincie en de Utrechtse gemeenten, schoolbesturen, zorgverzekeraars, de Raad voor de Kinderbescherming, directies van zorginstellingen en verder nog verantwoordelijken uit de politie- en de justitieketen. Al deze mensen zijn uitgenodigd en 's morgens bezoeken de schouwgroepen uitvoerende projecten, instellingen en zorgstructuren. 's Middags komen die schouwgroepen samen met de medewerkers van de bezochte instellingen en zullen zij spreken over hun bevindingen. Ook staatssecretaris mevrouw Clémence Ross zal daarbij aanwezig zijn. Het schouwen past in de traditie van groeiende samenwerking van provincie en gemeenten in Utrecht bij het organiseren van samenhang tussen het lokale jeugd- en onderwijsbeleid en de jeugdzorg.

Rest mij nog het college van GS, in naam de functioneel gedeputeerde, maar ook de medewerkers jeugdzorg in huis en in het veld, te complimenteren met de totstandkoming van dit ambitieuze plan. De fractie van het CDA stemt daar graag mee in.

De heer OVERBEEK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ook de fractie van de PvdA is enthousiast over deze twee belangrijke notities. Wij willen ons echter wat meer richten op wat nu de rol van de provincie kan zijn om het jeugdbeleid wat meer aan te laten sluiten bij de wensen en de behoeften van de jongeren zelf.

In onze eigen Zorgnota hebben wij aangegeven – het is al eerder gezegd – dat het centraal staan van de cliënt en de vermaatschappelijking van de zorg belangrijke uitgangspunten moeten zijn van ons kijken naar de hulpverlening. Hoe kunnen wij dat in dit veld vorm geven? De provincie heeft met de vier spelers op dit terrein uitvoerige contacten. Wij

hebben te maken met een zorgkantoor; een grote instantie die op veel terreinen probeert de zorg wat handen en voeten te geven. Wij hebben te maken met de aanbieders van de zorg; de instellingen die vanuit hun verantwoordelijkheid een aantal zaken probeert in te richten. Wij hebben te maken met het bureau Jeugdzorg. Het is al eerder genoemd: wij hebben daarin binnen onze eigen provincie een voorlopende rol.

De vierde partij, de jongeren zelf, komen er eigenlijk in veel situaties niet echt goed vanaf. Wij hebben bij werkbezoeken aan verschillende instellingen gemerkt, dat bijvoorbeeld de cliëntenparticipatie, de medezeggenschap van jongeren in hun eigen behandeling, nog niet goed uit de verf is gekomen. Wettelijk is er sprake van dat ook jongeren zelf meer zeggenschap kunnen krijgen op hun eigen behandeling. In de praktijk blijkt dat echter nog moeilijk te lukken. De PvdA wil sterk stimuleren dat de provincie met name deze medezeggenschap in de diverse cliëntenraden van de instellingen helpt te ondersteunen. Op die manier denken wij dat er op dit ingewikkelde terrein gekeken kan worden naar de vragen en de wensen van de jongeren zelf. De hele aanpak is immers meer gericht op preventie dan op repressie. Wij vinden het een heel waardevol uitgangspunt dat je in een zo vroeg mogelijk stadium probeert deze jongeren een perspectief te bieden, waarmee zij zowel zelf het leven wat beter kunnen oppakken, ook naar de maatschappij toe, en waarmee zij een aantal zaken wat gemakkelijker kunnen uitwerken.

Wat de instellingen betreft vinden wij het belangrijk dat er ook gekeken moet worden naar de hulpverleners zelf. Wij zouden meer 'culturalisatie', meer diversiteit, binnen de instellingen willen bevorderen, zodat ook hulpverleners vanuit de verschillende achtergronden eerder een kans krijgen om zelf in de hulpverlening een professionele functie te vervullen.

Verder willen wij sterk stimuleren dat de bureaucratie, die nog steeds een zware rol speelt in de hulpverlening, wat kan worden teruggebracht. Veel gesprekken gaan nog via papier en via het heen en weer schuiven van dossiers. Wij vinden het belangrijk dat het direct contact tussen de hulpverlener en de jongeren wat meer naar voren wordt gehaald.

Zo'n beleidskader voor meerdere jaren ontslaat ons

er niet van om tussentijds te kijken - als er zaken gebeuren waarop nu nog niet veel zicht bestaat - hoe wij die zaken kunnen bijsturen. Om een voorbeeld te noemen: ook de lichtverstandelijk gehandicapten vallen nu onder deze regie. Het blijkt dat in deze groep een aantal jongeren nogal gemakkelijk ontspoord. Zou het niet een aanbeveling zijn dat wij, vanuit onze provincie, op die specifieke groep wat extra aandacht richten? Wij moeten dus niet afwachten, maar kijken naar ontwikkelingen die ten aanzien van deze doelgroep spelen en ook van de instellingen hierin wat meer aandacht te vragen.

De heer VAN DE SANDE (GL): Mijnheer de Voorzitter! Het Beleidskader Jeugdzorg heeft als beleidspeerpunten het invoeren van de Wet op de jeugdzorg, het bestrijden van de wachtlijsten en het versterken van de samenhang tussen lokaal jeugdbeleid en de jeugdzorg. Wat GL betreft, zijn dit prima doelstellingen en het is een prima beleidsstuk, waarop wij de komende jaren kunnen voortbouwen.

Bij het lezen van het stuk kreeg ik wel het gevoel dat het stuk ademt dat de jeugdzorg bestaat omwille van zichzelf. Nergens wordt beschreven wat het doel van de jeugdzorg is, en dat is jammer, want hoe kunnen wij nu bepalen of de jeugdzorg haar werk goed doet? Voor de mensen om wie het gaat, wordt het bovendien op deze manier erg lastig om over zo'n beleidsstuk mee te praten. Het blijft allemaal nog net even iets te technisch. Toch wil ik een poging doen om aan te geven waar het om gaat.

De jeugdzorg is er om jongeren op maat gesneden specialistische hulp te bieden, om ervoor te zorgen dat zij later als volwassenen zelfstandig kunnen functioneren in de maatschappij. Dat vraagt nogal wat. De jeugdzorg komt echter eerst in beeld als ouders en lokale jeugdwelzijnsvoorzieningen er samen niet meer uitkomen of als ouders hun taken zodanig verwaarlozen dat het kind daarvan schade ondervindt. Als je in de jeugdzorginstellingen gaat kijken, zie je schrijnende voorbeelden van kinderen met meervoudige problematieken; kinderen van ouders met alcohol- of drugsmisbruik, gevallen van seksueel misbruik. Vooral in de residentiële instellingen zie je veel van dit soort meervoudige problematiek. Het is soms een wonder dat jongeren uit die instellingen later hun leven zelfstandig kunnen

oppakken.

Minder ernstige gevallen, maar voor betrokkenen vaak net zo erg, komen in aanmerking voor ambulante trajecten, oftewel: hulp aan huis. Hoe bepaal je nu of dergelijke hulpverleningstrajecten effectief zijn? Om te beginnen lijkt een logisch insteek te worden dit aan de cliënten zelf te vragen. Hoe ervaren zij de hulp die zij geboden hebben gekregen? De provincie is bezig met het opzetten van een Provinciaal Cliëntenplatform voor de jeugdzorg, en dat is een goede zaak.

Om een goed beeld te krijgen van de beleving van de cliënt is het echter niet alleen nodig de cliënt tijdens het traject te volgen, maar ook achteraf de cliënt te vragen naar het oordeel over de geboden hulp. Dan pas wordt echt duidelijk of de jongere in kwestie zich voldoende geholpen voelt. Worden hulpverleningstrajecten niet te vroeg beëindigd? Met de wachtlijsten van tegenwoordig kan de druk om een plaats vrij te maken voor een ander die wellicht meer problemen heeft, zo groot worden dat overgegaan wordt tot voortijdige beëindiging van het traject of tot voortijdige overplaatsing. Als de cliëntenparticipatie alleen vorm wordt gegeven vanuit de cliëntenraden in de instellingen, zoals nu het plan is, komen dit soort ervaringen niet boven tafel. Ook jongeren die een hulpverleningstraject hebben afgerond, moeten worden gehoord om een goed beeld te krijgen van de kwaliteit van de geboden zorg.

Worden de verschillende vormen van hulp aan één cliënt wel goed op elkaar afgestemd? Het bureau Jeugdzorg gaat fungeren als enige toegang voor alle vormen van jeugdzorg. In deze nieuwe rol moet het bureau ervoor zorgen dat op maat gesneden combinaties van hulpvormen worden aangeboden aan de jongere in kwestie. Of die verschillende hulpvormen goed op elkaar zijn afgestemd, blijkt slechts als de jongeren en hun ouders de kans krijgen hierover hun mening te geven. Ook hiervoor geldt dat dit bij voorkeur achteraf gebeurt, omdat pas dan een echt goed oordeel kan worden geveld over de geboden hulp.

Natuurlijk is ook de inbreng van de huidige cliënten van belang, bijvoorbeeld bij de onderlinge omgang met hulpverleners. De samenstelling van het Provinciaal Cliëntenplatform echter verdient volgens ons een nog betere uitwerking dan zoals deze nu in het plan staat. Alleen de huidige cliënten

hierin een vertegenwoordiging geven, is wat ons betreft te mager.

De wachtlijsten. De afgelopen jaren hebben de gezamenlijke inspanningen van provincie en het bureau Jeugdzorg ertoe geleid dat er geen wachtlijsten meer zijn bij de aanmelding en de screening van bureau Jeugdzorg. Dat is een hele prestatie. Bij de toewijzing van de zorg en de lichtambulante hulpverlening moet er echter nog veel gebeuren. Het wegwerken van die wachtlijsten kan voorkomen dat de problemen van jongeren gedurende de wachttijd nog erger worden en dat er daardoor nog meer zorg geleverd moet worden. Het wegwerken van de wachtlijsten zou de zorg effectiever en efficiënter maken. Daarom vinden wij het terecht dat dit een speerpunt van het provinciaal beleid is en blijft.

Ten slotte ga ik in op de toekomstverwachting, zoals die wordt uitgesproken in het beleidsplan. In het beleidsplan wordt aangegeven dat de komende jaren een structurele groei van de vraag naar jeugdzorg wordt verwacht. Enerzijds komt dit door demografische ontwikkelingen, anderzijds door diverse maatschappelijke ontwikkelingen. Bij die laatste ontwikkelingen zal ik even stilstaan. Maatschappelijke ontwikkelingen zijn van belang om in gaten te worden gehouden, omdat daarvan de effecten minder voorspelbaar zijn. Een van die maatschappelijke ontwikkelingen licht ik eruit: Wat met name de laatste jaren opvalt, is de toegenomen druk die op jongeren wordt gelegd om te presteren en om vroegtijdig keuzes te maken voor de toekomst. Veelal wordt deze druk veroorzaakt door het onderwijsbeleid. Daarnaast is het toekomstperspectief voor jongeren de laatste jaren alleen maar onzekerder geworden. Denk alleen al aan de flexibilisering van de arbeidsmarkt. Voor veel jongeren is dit reden om te ontsnappen aan de druk om keuzes te maken en zich te richten op het hier-en-nu en om zo veel mogelijk van het leven te genieten zonder zich zorgen te hoeven maken over de toekomst. Zij storten zich op allerlei risicovolle activiteiten, om zo veel mogelijk spanning te beleven. Ik wil hier niet generaliseren, maar het gebeurt wel.

Bekeken vanuit de maatschappij en vanuit de normen die de maatschappij stelt, wordt dit gedrag ervaren als een ontsporing. De jongeren ervaren het

echter zelf niet altijd als een probleem en ouders die hun kinderen willen voorbereiden op de toekomst, weten niet goed wat zij met zulk gedrag aan moeten en doen mede daarom een steeds zwaarder beroep op de jeugdzorg. Naar mijn verwachting zal deze trend zich de komende jaren doorzetten en het is van belang dat de jeugdzorg blijft meegroeien met de toenemende vraag. Daarnaast moet worden gezorgd dat het lokale jeugdbeleid ook blijft inspelen op die maatschappelijke ontwikkelingen, omdat de omvang van de door mij geschetste trend wel eens groter kan zijn dan de professionele jeugdhulpverlening aankan. Ik wens de provincie bij deze ontwikkelingen veel succes.

Mevrouw KNAAP (D66): Mijnheer de Voorzitter! Zoals blijkt uit de bijdragen van de verschillende fracties, spreken wij op dit moment niet over jeugdzorg omdat wij met elkaar van mening verschillen, maar omdat wij deze belangrijke provinciale taak aan de orde willen stellen. Ik geef dan ook geen bloemlezing over het stuk of zal mijn commissiebijdrage hier herhalen. Ik wil echter in de eerste plaats nog wel voor mijn fractie kort maar krachtig de ondersteuning uitspreken voor de onderliggende beleidskaders. Bij de begroting hebben wij geprobeerd voor de wachtlijsten nog wat meer geld vrij te maken, maar die inzet werd door andere fracties niet beloond. Op een ander moment komen wij daarop nog terug.

In de commissie heb ik gewaarschuwd voor het naar binnen gekeerd zijn van de organisatie bij het opzetten van dit soort nieuwe procedures. Die waarschuwing wil ik met alle plezier terugnemen, omdat ik blij verrast ben door de nieuwsbrief die wij kregen. Daarin werden bijeenkomsten - die al zijn gehouden of die nog zullen komen - met alle spelers in het veld toegelicht. Wat dat betreft is de provincie op een juiste manier bezig om de afstemming met de spelers in het veld, die cruciaal is, te bereiken. Onze fractie kan zich daarin volledig vinden.

De heer VAN DER WILT (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Als alles volgens plan verloopt, zal de nieuwe Wet op de jeugdzorg met ingang van 1 januari 2004 worden ingevoerd. Met de invoering van deze nieuwe wet neemt de bestuurlijke verantwoordelijkheid van de provincie ten aanzien van de jeugdzorg in belangrijke mate toe. Hierbij denk ik

vooral ook aan het recht op jeugdzorg dat in de wet verankerd zal worden en waarop de provincie aanspreekbaar zal zijn. Om de invoering van die wet goed te doen verlopen, is en wordt er goed werk verricht door de ambtelijke organisatie. Er zal echter dit jaar nog veel moeten gebeuren. Het Provinciaal Beleidskader Jeugdzorg 2003-2006 en het Uitvoeringsprogramma 2003 getuigen daarvan. In de commissie Zorg en Welzijn zijn het beleidskader en het uitvoeringsprogramma uitvoerig besproken. Namens de fractie van de ChristenUnie sta ik stil bij enkele hoofdpunten.

Een belangrijke doelstelling van de nieuwe Wet op de jeugdzorg is de versterking van de samenwerking tussen het lokale jeugdbeleid en de jeugdzorg en de daaraan gerelateerde voorzieningen. Daarbij zijn wellicht ambulante hulpverlening vanuit het bureau Jeugdzorg en de intensieve ambulante gezinsbehandeling vanuit de instellingen belangrijke schakels in de keten van de jeugdhulpverlening. Als ChristenUnie steunen wij de verbeterde aanpak in de jeugdhulpverlening en de vernieuwde werkwijze in de jeugdzorg vanwege het meer preventieve karakter ervan. Gezinnen blijven met deze aanpak zo veel mogelijk bijeen en kunnen weer snel op eigen benen verder.

De wachtlijstproblematiek in de jeugdzorg is nog steeds te groot. Het recht op jeugdzorg vraagt met betrekking tot de wachtlijstproblematiek nadrukkelijk om heel concrete oplossingen. Uitbreiding van de lichtambulante hulpverlening vanuit het bureau Jeugdzorg kan volgens ons een belangrijke bijdrage leveren aan het oplossen van de wachtlijsten. Het beleidsstreven is te komen tot een vraaggericht jeugdzorgstelsel. Het hulpaanbod blijft echter momenteel achter bij de vraag. De hulpvraag neemt zelfs toe. Ik verzoek het college aan te geven of de reeds lopende acties, zoals het provinciale plan van aanpak ten aanzien van de wachtlijsten en de acties die voor dit jaar zijn uitgezet, krachtig genoeg zijn om de wachtlijsten op te lossen en het recht op jeugdzorg in 2004 zeker te stellen. Waarop mogen wij het college de komende tijd ten aanzien van de wachtlijsten concreet aanspreken? Graag hoor ik van het college hierop een reactie.

De financieringssystematiek van de jeugdzorg vraagt met betrekking tot de invoering van de

nieuwe wet de nodige aandacht. Daarbij komt dat het recht op jeugdzorg een opneemfinanciering met zich meebrengt. De financiële risico's voor de provincie dienen goed in beeld gebracht te worden, evenals de beheersbaarheid ervan. Wij gaan ervan uit dat op 1 januari 2004 voldoende helderheid bestaat omtrent de financiële risico's en de wijze waarop deze tot een minimum kunnen worden beperkt.

Wij constateren dat de samenwerking met de betrokken partijen, gemeenten en instellingen, goed verloopt. Aan het scheppen van een juiste verstandhouding dient onzes inziens voortdurend veel aandacht te worden besteed, zodat in samenwerking met de betrokken partijen de invoering van de nieuwe Wet op de jeugdzorg naar wens zal verlopen. Ook vragen wij aandacht van het college voor identiteitsgebonden jeugdzorg, opdat deze bij de invoering van de nieuwe wet gewaarborgd blijft.

Onzerzijds nog een enkele kritische noot ten aanzien van het beleidskader en het uitvoeringsprogramma.

Voor het sturen op hoofdlijnen ervaren wij de ontwerpnota als te detaillistisch. Wij hebben deze kritiek ook al geuit tijdens de commissiebehandeling. Wij adviseren het college vanaf 2004 het Beleidskader Jeugdzorg en het uitvoeringsprogramma los van elkaar en meer op hoofdlijnen te formuleren. Enige vernieuwing qua opzet en invulling op dit punt is volgens ons gewenst. De invoering van de nieuwe Wet op de jeugdzorg is daarvoor een mooi startpunt. Wij adviseren vervolgens het college bij toekomstige uitvoeringsprogramma's meer aandacht te besteden aan het resultaatgericht formuleren van acties. Dit zal de aanspreekbaarheid over het bereiken van eindresultaten van betrokken partijen ten goede komen. Wij wensen het college veel sterkte en succes bij de voorbereiding van de nieuwe Wet op de jeugdzorg en bij de bestrijding van de wachtlijsten.

De heer WAGENAAR (D66): Mijnheer de Voorzitter! De ChristenUnie spreekt krachtige taal over de bestrijding van de wachtlijsten en voegt daaraan een aantal vragen toe. Ik wil aan de heer Van der Wilt hierover een vraag stellen. Wij hebben namelijk tijdens de begrotingsbesprekingen, het moment om geld beschikbaar te stellen, een voorstel gedaan

voor het beschikbaarstellen van substantiële gelden ter bestrijding van de wachtlijsten. Ik had toen niet de indruk dat de fractie van de ChristenUnie op dat moment erg in was voor een dergelijke beleidsaanpassing.

De heer VAN DER WILT (ChristenUnie): Mijnheer de Voorzitter! Ik moet hierbij vermelden dat wij dit beleidskader en het uitvoeringsprogramma pas begin dit jaar met elkaar hebben bediscussieerd. Wij hebben nu pas volledig inzicht in de wachtlijstproblematiek ten aanzien van de jeugdzorg. Vandaar mijn krachtige oproep. Ten tijde van de begrotingsbehandeling ging het over de wachtlijsten van de ouderenzorg en daarover is toen voldoende gesproken.

De heer WAGENAAR (D66): Mijnheer de Voorzitter! Ik begrijp dat de heer Van der Wilt spijt heeft. Dat accepteren wij.

De heer VAN DEN BERG (SGP): Mijn heer de Voorzitter! Allereerst maakt onze fractie complimenten aan de gedeputeerde en de ambtenaren, omdat wij naar onze mening al sinds jaren een uitstekend beleid hebben opgestart op dit terrein. Wij lopen, netjes gezegd, hierin bepaald niet achter. Wij vervullen op een aantal punten een echte voorhoedefunctie. Dat geeft ons ook meteen een voorsprong nu het gaat om dit belangrijke beleidsterrein.

Als je zo'n beleidsterrein goed neerzet – en dat hebben wij gedaan – kun je er zeker van zijn, door de betere herkenbaarheid, dat er ook meer aanbod komt. Latente problemen houdt men vaak onder tafel of men probeert deze op te lossen in een kleinere kring, maar als men weet dat goede hulp voorhanden is, krijg je meer aanbod. Dat wisten wij, en dat is ook een goede zaak.

In het stuk wordt gesproken over de vroegsignalering. Het is natuurlijk uitstekend dat je veel vroeger, ook vanuit het onderwijs, signalen krijgt zodat je daarop in het veld op een goede wijze kunt inspelen. In navolging van mijn collega van de fractie van het CDA benadruk ik dat naar onze overtuiging het gezin een veilige haven behoort te zijn voor jeugdigen en jongeren. Er moet een goede thuissituatie zijn en daarmee kun je niet

alles, maar toch nogal wat problemen voorkomen. Als de stap dan gezet moet worden naar de jeugdhulpverlening, dan moet je kiezen voor het inschakelen van pleeggezinnen. Dat kan niet altijd in verband met de zwaarte van problemen, maar het is een heel goede stap vanuit zo'n gezinssituatie.

De verwachting is dat het aanbod zal toenemen. Dat is de verwachting in het land en dat weten wij ook in onze provincie. Daarvoor zijn natuurlijk allerlei oorzaken aan te wijzen: een jachtige samenleving, weinig tijd voor elkaar, individualisme. Het treurige is dat de deskundigen op dat terrein elkaar vaak tegenspreken. Je leest in vakbladen allerlei artikelen en je hoopt dat hierover eens wat eenstemmigheid komt bij die mensen die het kunnen weten, die daartoe een opleiding hebben gevolgd en die werken in de praktijk. Als je werkelijk in de toekomst een goede bijdrage wilt blijven leveren, zul je zicht moeten hebben op de onderliggende problematiek. Namens onze fractie vraag ik de gedeputeerde of dat niet eens in IPO-verband besproken kan worden, zodat je een goede basis hebt om preventief bezig te zijn.

In commissievergaderingen is door de fractie van de ChristenUnie altijd de levensbeschouwing, de identiteit, naar voren gebracht. Er bestaan grote verschillen in de samenleving, maar wij hechten aan de mogelijkheid dat je door een instelling die qua identiteit aansluit bij het gezin, kunt worden geholpen. Toen de bureaus Jeugdzorg er kwamen, hadden wij daarover best onze zorgen. Wij hebben altijd gevraagd of die doorverwijzing naar de identiteitsgebonden instelling goed kon zijn. Ik moet zeggen, als compliment aan de gedeputeerde die altijd heeft gezegd dat dit hoort bij de kwaliteit van de hulpverlening, dat ik weet uit ervaring van een groot aantal keren dat dit uitstekend functioneert. Ik ben daarover erg blij. Ik hoop dat de gedeputeerde onze complimenten ook wil doorgeven aan het bureau Jeugdzorg, want dat functioneert op een heel goede wijze.

Mevrouw EWOLDT (CDA): Mijnheer de Voorzitter! Ook in de provincie Gelderland verloopt dit op de manier waarop wij het indertijd hebben aangepakt.

De heer VAN DEN BERG (SGP): Mijnheer de

Voorzitter! Ik ben dankbaar dat te horen. Het is goed als je als provincies samen een dergelijk beleid uitzet. Het zou treurig zijn als de ene provincie hiervoor wel aandacht zou hebben en de andere provincie niet. In het Gelderse is men in het verleden door graven geregeerd en wij door hertogen en bisschoppen.

De VOORZITTER: Inderdaad, door de bisschop. Ik begrijp dat het een keus is uit twee kwaden. (Hilariteit)

De heer VAN DEN BERG (SGP): Mijnheer de Voorzitter! U moet weten, ik zit in een geweldig dilemma, want mijn opvolger is de heer Van Leeuwen, maar na hem staat er op de lijst ook een 'Bischof'. Wij hebben in onze kring lang nagedacht of dat nu wel kon in het Utrechtse? Wij hebben daar toch toe besloten, ook met een knipoog naar het CDA toe, want die partij heeft in het algemeen wat meer sympathie voor bisschoppen dan in onze kring gebruikelijk is.

Ik ben blij met de beantwoording in het plan over twee vormen van levensbeschouwelijke instellingen. De SGJ (Stichting Gereformeerd Jeugd welzijn) en de AJL (Ambulante Jeugdbescherming en Jeugdhulpverlening Leger des Heils) maakten zich zorgen, nu het een provinciale taak gaat worden, hoe gaat het dan met hun, van oudsher landelijk erkende instellingen, zou gaan. Ik ben echter blij met het antwoord van het college van GS; dat geeft ook voor deze instellingen perspectief. Daarmee is onze zorg weggenomen.

Je weet in de Haagse politiek nooit, maar als het jaar gehaald wordt waarin de wet inderdaad ingevoerd moet worden, is dan die juridische aanspraak effectief? Er is veel gebeurd in de zorg. Mensen kunnen zeggen dat zij geïndiceerd zijn en dat zij daarmee recht hebben op zorg. Als het nodig is, moet die zorg afgedwongen kunnen worden. Ik hoop niet dat dit hier nodig zal zijn, maar het zou eventueel wel moeten kunnen worden afgedwongen. Dat betekent dat er een spanningsveld zal zijn voor het provinciale beleid, rijks geld, enzovoort. Nu zijn er allerlei rekenmethoden op losgelaten en volgens het college moet het goed komen. Ik ben ervan overtuigd dat wij ons tot het uiterste moeten inspannen. In een vorige commissievergadering

hebben wij hierover al gediscussieerd en ik heb de gedeputeerde toegezegd dat ik zou proberen de staatssecretaris daarvoor wat naar de provincie te laten kijken. Dat is inmiddels gebeurd, heb ik begrepen, en ik ben daar blij om, want het is goed dat die lobby vanuit Utrecht er blijft. Ik kijk hierbij naar de gedeputeerde, want dit soort zaken kun je beter rechtstreeks kortsluiten. Ik hoop dat deze werkwijze zo blijft, want Utrecht kan zich best wat beter profileren; op bepaalde cruciale momenten moet je er zijn. Het is goed overgekomen bij de staatssecretaris en je merkt vaak dat landelijke bewindslieden lang niet altijd weten wat er in de provincies speelt en wat daar de problemen zijn. Dat maakt het vaak moeilijk. Ik heb echter alle vertrouwen dat het goed zal komen.

Wij moeten ons goed realiseren dat de wachtlijsten bij het bureau Jeugdzorg met heel veel inspanning zijn weggewerkt, maar de instellingen die daarachter zitten kampen daar nog wel mee. Dat zal, zoals ook anderen hebben gezegd, nog een inhaalslag vergen. Wij moeten daar hard aan werken. Wij moeten daarop echter wel de rijksoverheid blijven aanspreken. Als je als provincie gemakkelijk het hoofd in de schoot legt en zegt dat het allemaal wel goed komt, dan weet je zeker dat het niet goed komt vanuit het Rijk. Ook daar zijn allerlei bezuinigingsrondes aan de gang en dus moeten wij helder blijven maken dat daar de eerste verantwoordelijkheid ligt en daarop moet het Rijk kunnen worden aangesproken.

De heer WAGENAAR (D66): Mijnheer de Voorzitter! Begrijp ik goed dat de SGP voorstelt een actiemiddel te gebruiken en daarmee de wachtlijsten gewoon in stand te houden?

De heer VAN DEN BERG (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Ik heb veel geleerd in de loop der jaren van D66. Soms zijn wij zelfs samen in deze Staten in actie gekomen en als het nodig is doen wij dat. Calvijn was de eerste die het recht van opstand van lagere overheden en hogere overheden inbedde. Wij staan daar nog steeds voluit achter; wij zijn nog altijd een zeer Calvinistische partij. Dat zal mijn geachte collega aanspreken.

De heer WAGENAAR (D66): Mijnheer de Voorzitter! Dat mag dus nooit ten koste gaan van hetgeen

de provincie nu kan doen met haar middelen voor mensen die node hulp behoeven.

De heer VAN DEN BERG (SGP): Mijnheer de Voorzitter! Dat mag nooit ten koste gaan van de mensen. Je moet echter wel zuiver redeneren en zeggen tegen een rijksoverheid wat onze taak is, nadat wij een goed beleid hebben opgezet. Het geld moet van het Rijk komen; dat is de afspraak. Er is een rijkswet en de provincie krijgt daarin een belangrijke taak. Ik ben er voorstander van – dat hangt echter af van je prioriteitstelling – dat je als provincie daaraan een bijdrage levert. Je moet niet capituleren voordat het zo ver is.

Er is gezegd door de fractie van de PvdA dat in dit werkveld de bureaucratie vrij groot is. Ik denk dat wij ons moeten inspannen om daarvan af te komen. Bureaucratie schrikt mensen af en er gaat te veel tijd zitten in de papieren. In de zorg wordt gezegd: “Handen aan het bed.”, en zo moet het bij dit onderwerp ook zijn. Ik ben voorstander van het insteken op resultaatgerichte jeugdzorg. Vroeger was dat niet het geval in deze sectoren, maar volgens mij zijn wij eraan toe op deze manier te werken. Dat stimuleert de medewerkers in de jeugdzorg om te komen tot optimale prestaties. Ik wil deze medewerkers een compliment maken voor het mede tot stand brengen van het plan dat voorligt. Onze fractie staat daar van harte achter.

De heer JANSEN (SP): Mijnheer de Voorzitter! Mijn bijdrage sluit naadloos aan bij de afsluiting van de heer Van den Berg. Ik wil slechts een opmerking maken en een vraag stellen over de aspecten bureaucratie en de overhead in de jeugdzorg. De wachtlijsten zijn lang en de capaciteit is momenteel te klein. Dan is het zaak de capaciteit zo snel mogelijk op peil te brengen. De fractie van de SP is het van harte ermee eens om dat te doen. Anderzijds is het zaak op dit moment zo zuinig mogelijk om te gaan met de schaarse capaciteit en zo min mogelijk lekverliezen te hebben in allerlei bureaucratische overhead.

Het positieve van de bureaus Jeugdzorg is dat de gedachte erachter is het verlagen van de drempel om toegang te krijgen tot jeugdzorg en de uniformering van de diagnose. Dat lijkt ons een positieve zaak, maar er zitten ook risico's aan vast. Met name het loskoppelen van de indicatiestelling en de be-

handeling kan leiden tot een minder adequate diagnose, omdat de kennis van de werkvloer relatief wat verder weg komt te zitten van degene die de diagnose stelt. Ook leidt het tot dubbel werk bij het bureau Jeugdzorg en de behandelende instelling, waardoor nog minder capaciteit overblijft voor de echte uitvoering. Per saldo kan misschien de wachtrij bij het bureau Jeugdzorg korter worden, maar de wachtlijsten daarachter, bij de echte behandeling, worden langer. De fractie van de SP hoort graag van het college of op grond van de ervaringen er tekenen zijn dat dit effect optreedt. Graag hoort onze fractie ook in hoeverre het college daarop gaat monitoren of wij dit ongewenste neveneffect van het bureau Jeugdzorg zo snel mogelijk in de kijker kunnen hebben en eventueel maatregelen kunnen treffen.

Mevrouw KAMP (gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! Er zitten medewerkers op de publieke tribune. Zij zullen hetzelfde gevoel hebben als ik. Ik ben namelijk blij dat de Staten in grote lijnen, zoals ook al in de commissie duidelijk is gemaakt, heel positief zijn over het traject zoals het tot nu toe gelopen is in de jeugdzorg. De heer Overbeek zei dat wij geen afwachtende houding moeten aannemen. Ik heb bij alle fracties bespeurd dat dit bepaald niet het geval is geweest. Wij hebben in een aantal opzichten zelfs voor de muziek uit gelopen, steeds een beetje achterom kijkend of iedereen nog mee kon komen. Dat heeft echter heel goede resultaten opgeleverd. Ik denk dat wij daarmee heel blij zijn. Ik heb dat in de bijdragen van deze middag kunnen bespeuren. Hartelijk dank daarvoor.

De heer Van den Berg geeft zijn complimenten aan het bureau Jeugdzorg, waar de identiteitskwesaties in de kwaliteit van de zorg goed een plek hebben gekregen. Wij hebben naar zo'n bureau Jeugdzorg wel eens kritisch moeten zijn, maar als het dan goed loopt, is het goed ook dat geluid eens mee terug te nemen. De heer Van den Berg is daar terecht zeer kritisch in, maar als wij dat uit zijn mond horen, is dat heel positief te noemen.

Wij hebben een doelstelling zoals die is aangegeven door mevrouw Ewoldt en mevrouw Buursema. Wij willen effectief en efficiënt werken vanuit een gerichte vraag en op basis daarvan willen wij komen tot de zorg die nodig is. Dat je daarbij ouders en kinderen betreft en dat je uitgaat van hetgeen no-

dig is, lijkt mij zo helder als glas. Daar kun je niet omheen. Om die vraag echter op tafel te krijgen, hebben wij een traject te lopen. Dat houdt heel nauw verband met datgene wat door een aantal Statenleden is gesignaleerd, namelijk dat door een aantal zaken transparanter te maken die jeugdzorgvraag alleen maar zal toenemen. Nu is dat iets waar wij niet bang van moeten worden, want als je iets transparanter maakt, kun je dat verwachten. Mensen leren namelijk eenvoudigweg de weg beter kennen. Op het moment dat dit het geval is, moet er op een zeker moment een zekere omslag komen. Op 6 februari 2003 hebben wij een schouwdag en daar zullen wij met alle betrokken partijen in kaart brengen hoe het tot nu toe is gegaan. Wij hebben met alle gemeenten een inspanningsverplichting afgesproken, wij kijken hoe dat uitpakt is en wij zullen met alle gemeenten voor de toekomst een prestatieverplichting afspreken. Dat gaat verder dan de inspanningsverplichting die er tot nu toe was. Ik denk dat dit een heel goede zaak is.

De heer Overbeek zei dat er geen bureaucratie zou moeten zijn. Ik ben het daar van harte mee eens. Ik vind dat die bureaucratie de afgelopen jaren wel eens te veel aanwezig is geweest in de zorg. Ik ben heel blij dat, ondanks het feit dat wij in de afgelopen jaren niet zo'n heel innige band hebben gehad met de staatssecretaris – ik heb in bepaalde opzichten veel moeite gedaan om haar af en toe deze kant op te krijgen wat slechts heel sporadisch is gelukt – , de nieuwe staatssecretaris in februari hiernaar toe komt en dat wij haar een pakketje kunnen meegeven. Ik denk dan dat uit de samenwerking tussen de gemeenten en de provincie duidelijk zal moeten worden wat er in de toekomst van die gemeenten verwacht wordt. Wat mij betreft mag ook het Rijk daar iets van vinden. Ik denk aan een soort basispakket voor gemeenten. Hoewel wij in eerste instantie wel met elkaar op die manier in zee zijn gegaan – zonder competentievragen en gewoon voor het doel van het verlenen van hulp aan ouder en kinderen – kan het niet zo zijn dat die zorg eindeloos doorgaat. Op een gegeven moment zal de zorg toch zo dicht mogelijk en zo vroeg mogelijk bij het kind gegeven moeten worden. Dan zijn de gemeenten aan de beurt om daar als eerste een rol in te hebben.

Het is al diverse keren in deze zaal gezegd dat wij overigens ook niet een vertekend beeld van het

geheel moeten krijgen en dat het met onze jeugd allemaal kommer en kwel zou zijn. Over het algemeen gaat het goed met onze jongeren. Het gaat maar over 15% van alle jongeren waar iets mee aan de hand is. Dat “maar” bedoel ik dan niet alsof het zo'n niet vaart zal lopen en dat wij dat maar op z'n beloop kunnen laten. Nee, wij moeten daar stevig aan trekken en dat doen wij ook. Het is echter niet zo dat er met alle jongeren van alles aan de hand zou zijn. Een positief geluid op dit terrein mogen wij ook wel eens laten horen.

Over de wachtlijsten is in de commissie ook gesproken. Wij hebben geld van het Rijk gekregen en wij hebben daarvan een eerste tranche uitgegeven. De Staten hebben daarover gerapporteerd gekregen en het is de bedoeling dat voor de tweede tranche een plan van aanpak wordt gemaakt en dat de Staten dat in het eerste halfjaar van 2003 ter bespreking zal worden aangeboden om verder vorm en inhoud te geven aan het wegwerken van de wachtlijsten. Dat is namelijk ook in mijn beleving heel belangrijk. Ik heb ook tegen de instellingen gezegd als gekozen moet worden tussen nog een schepje kwaliteit er bovenop doen of inkorten van de wachtlijsten, ik mijn mening snel heb gevormd: ik vind dat wachtlijsten alles te maken hebben met kwaliteit. Je moet weliswaar niet door een bodem heen zakken, maar als het gaat over het geven van extra's of over het inkorten van de wachtlijsten, dan kies ik heel duidelijk voor het inkorten van de wachtlijsten.

De heer Van der Wilt vraagt of die acties voldoende sterk zijn. Ik zei al dat er een evaluatie komt. Ik heb de duidelijke indruk dat die acties sterk zijn, maar of deze schoon genoeg zijn ...? Wij proberen de trap schoon te vegen van bovenaf. Dat is het verhaal. Op een gegeven moment moeten de wachtlijsten opgelost zijn, maar daarvoor zijn diverse acties nodig, daar is meer samenwerking met de gemeenten voor nodig zodat ook de gemeenten hun taken oppakken, daarvoor is het hele traject nodig waarin ieder zijn noodzakelijke rol speelt. Er zijn ook trajecten die tot nu toe nogal eens opnieuw ingezet werden, maar daarvan zeggen wij dat dit alleen maar kan als je even heel kritisch gekeken hebt of dat zou moeten of dat het op een andere manier zou moeten. Dus verlenging zonder meer is niet aan de orde. Dat zijn zo de elementen die een rol

spelen bij de oplossing van de wachtlijsten. Wat dat betreft kun je door zaken structureel aan te pakken, met incidentele middelen een aantal structurele oplossingen creëren. Dat is de manier waarop wij met betrekking tot die wachtlijsten bezig zijn.

Als het gaat om aansluiting bij het onderwijs, hebben wij in eerste instantie gezocht in de werkwijze waarop in de praktijk gewerkt is. Wij hebben quick scans bij alle gemeenten laten doen. Wij zagen dat bij heel veel gemeenten het welzijnswerk de insteek was voor de jeugdhulpverlening. Gaandeweg kwamen heel veel gemeenten erachter dat het welzijnswerk geen plek is waar honderd procent van de kinderen gezien worden. Eigenlijk is het onderwijs een betere plek om te zien wat er met de jeugd aan de hand is en als wij praten over het voorschoolse traject is dat het consultatiebureau. Dat betekent dat het onderwijs hierin moet worden betrokken. Kijkend naar het Utrechtse zal ik de laatste zijn om te ontkennen dat daar nog het een en ander moet gebeuren en ik hoop dan ook dat dit tijdens de schouwdag heel nadrukkelijk in beeld zal komen, zodat wij dat bij de volgende overeenkomsten een plek kunnen geven.

“Afrekenbaar”, zegt de heer Van den Berg. Instellingen zouden moeten worden getoetst, en dat gebeurt nog te weinig, op het effect van de jeugdzorg. Als ik artikelen in de krant lees, maak ook ik mij af en toe wel eens vreselijk zorgen. Het lijkt alsof de jeugdzorg niet erg veel effect heeft. Ik ben dan ook heel benieuwd hoe dat in de praktijk is. Het zal een onderwerp zijn dat wij binnen een niet al te lange tijd zullen oppakken – zo gauw wij daarvoor weer menskracht en de mogelijkheden hebben – en waar bij wij zullen kijken of er voldaan wordt aan de prestatie-indicatoren die ook moeten gaan gelden voor deze instellingen. Waar dit wordt aangekaart, is het in eerste instantie even schrikken voor de instellingen. Men vraagt zich af hoe wij dat dan wel willen beoordelen en op welke manier wij dat dan gaan doen. Ook instellingen zullen moeten leren dat het om gemeenschapsgeld gaat en dat zij wat dat betreft op prestatie-indicatoren moeten kunnen worden afgerekend. Dan hebben wij het over wat het heeft opgeleverd voor het kind en de ouders.

De Staten geven aan geen problemen te hebben met het voorstel. Over een aantal zaken zullen wij met

elkaar nog wel weer spreken in het vervolg van dit traject.

Aldus vastgesteld in de openbare vergadering van Provinciale Staten van Utrecht op 10 februari 2003.

De heer OVERBEEK (PvdA): Mijnheer de Voorzitter! Ik liet het woord "afwachtend" vallen, maar dat was meer bedoeld in de zin van Provinciale Staten, die als aparte overheidslaag alert moet blijven op de manier waarop wij vanuit onze verantwoordelijkheid de jeugdhulpverlening kunnen aanscherpen. Met name is mij verteld dat er ooit in de Staten een motie is aangenomen om binnen instellingen voor hulpverlening meer kleur en diversiteit van medewerkers aan te brengen. Wij kunnen dat niet rechtstreeks, maar in de contacten die wij hebben kunnen wij daarop misschien aansturen. Verder zijn wij heel enthousiast over dit voorliggend plan.

De voorzitter,

De griffier,

Mevrouw KAMP (Gedeputeerde): Mijnheer de Voorzitter! De heer Overbeek stipt dit punt terecht nog even aan. Wat mij betreft is het vanzelfsprekend dat in een aantal gevallen de zorg beter verleend kan worden en dat bepaalde dingen beter aangevoeld kunnen worden door iemand met dezelfde culturele achtergrond en die weet wat er speelt bij bepaalde gezinnen. Mensen die uit die culturele setting komen, kunnen daardoor beter overzien wat er nodig is en kunnen daarop inspelen. Daar wordt heel nadrukkelijk aan gewerkt.

Zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten hierna overeenkomstig het voorstel.

PS2003BEM03

Voorstel van Gedeputeerde Staten van 10 december 2002 tot vaststelling van de eerste wijziging van de begroting 2003.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluiten Provinciale Staten overeenkomstig het voorstel.

- Sluiting

De VOORZITTER: Niets meer aan de orde zijnde, sluit ik de vergadering. Ik wens u allen wel thuis.

(Einde van de vergadering te 15.50 uur.)